

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 15536-12-16 אלבין נ' עדן ואח'

תיק חיזוני: מספר תיק חיזוני

1

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופט דר' מנחם רניאל

המבקשת: גליה אלבין
ע"י ב"כ עו"ד יניב מויאל

נגד

המשיבים: 1. יובל עדן
2. מאיה עדן
ע"י ב"כ עו"ד יובל אדלר ו/איתן פלוגר

2

החלטה

3

4 זו בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בחיפה (השופט רמזי חדיד) מיום 22.11.16, לפיה
5 בטרם תינתן החלטתו בדבר חשיפת ההתכתבויות בין המבקשת לבא כוחה הקודם, עו"ד כרמי, לגביהן
6 מיעלה הנתבעת טענה לחסיון, הורה למבקשת להמציא לבית המשפט את ההתכתבויות, על מנת
7 שלאחר מכן תינתן החלטתו לגופה. המשיבים מתנגדים לבקשה.

8

9 המבקשת נתבעה על ידי המשיבים בגין מו"מ שניהלה עמם למכירת נכס שבבעלותה, אשר המבקשת
10 טענה שחזרה בה מרצונה למכור את הנכס, לאחר שנודע לה לטענתה מעורך הדין שייצג אותה,
11 שהערכתו לגבי מס השבח שתידרש לשלם, אינה כפי שהעריך תחילה אלא למעלה מפי שלושה.
12 במסגרת כתב ההגנה צירפה המבקשת תכתובת מייל בינה לבין עורך דינה, לפיה שיעור המס שחושב
13 בתחילה היה שגוי. במסגרת גילוי מסמכים ביקשו המשיבים לגלות את כל תכתובות המייל בין
14 המבקשת לבא כוחה. המבקשת טענה לחסיון, בעוד המשיבים טענו שהיא ויתרה על החסיון כאשר
15 חשפה חלק מהמיילים.

16

17 ראשית יש לומר, שאין חולק שההתכתבויות בין המבקשת לעורך דינה הן רלוונטיות לשאלות השנויות
18 במחלוקת בתביעה, בין על מנת לבחון האם באמת היתה הערכה קודמת נמוכה יותר של שיעור מס
19 השבח, כטענת המבקשת, ובין על מנת לבחון האם הסיבה האמיתית לחזרת המבקשת מהמו"מ היא
20 שיעור מס השבח, או ניהול מו"מ עם אחרים, או גובה התמורה.

21

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 15536-12-16 אלבין נ' עדן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 המבקשת מסתמכת על חסיון עורך דין לפי סעיף 48 לפקודת הראיות. סעיף זה עוסק בעדותו של עורך
2 הדין, שנקבע שאינו חייב למסור דברים ומסמכים שהוחלפו בינו לבין לקוחו, שיש להם קשר ענייני
3 לשירות המקצועי, אלא אם ויתר הלקוח על החסיון. על פניו, סעיף זה עוסק בעדותו של עורך הדין
4 ולא בעדותו של הלקוח. ללקוח זכות שעורך הדין שלו לא יעיד על הדברים והמסמכים שהוחלפו
5 ביניהם שיש להם קשר ענייני לשירות המקצועי. הסעיף אינו קובע זכות ללקוח שלא יגלה את הדברים
6 שמסר לעורך הדין, ואת הדברים שמסר לו עורך הדין.
7
8 אף על פי כן, טענה המבקשת שחסיון עורך הדין חל גם על הלקוח, וגם כלפי בית המשפט, וציטטה
9 החלטה בפר"ק (מרכז) 54665-06-12 יוסף שגב עו"ד נ' הכונס הרשמי (השופט סגן הנשיא אילן שילה),
10 לפיה הוצאת הלקוח מחוג הנהנים מהחסיון שמה לאל את החסיון. הובא גם ציטוט מדבריו של יעקב
11 קדמי על הראיות, לפיהם "יהיו הדברים כאשר יהיו, נראה כי לקוח לא יידרש לחשוף חומר המשקף
12 התייעצות מקצועית בינו לבין עורך דינו".
13
14 הציטוט מדבריו של קדמי הוא סופו של דיון שבו נקבע שיש מקום להבחנה בין היקף הזכות לחסיון
15 שיש ללקוח כלפי עורך דינו, לבין היקפה של זכות החסיון האישית שלו. המידע נושא התקשורת בין
16 הלקוח לעורך הדין אינו חוסה בצילו של חסיון התקשורת, "והלקוח יהיה חייב לגלותו אם אין הוא
17 חוסה בצילה של זכות אחרת לחסיון". כפי שכתב קדמי בעמ' 1074 של החלק השלישי במהדורת 2009
18 "החסיון מקנה ללקוח זכות שעורך הדין לא יגלה את המידע שהוחלף בין השניים; אך אינו מקנה
19 ללקוח פטור מלגלות אותו מידע כאשר הוא נחקר (כל עוד כמובן שאין הוא יכול לבסס קיומו של חסיון
20 מסיבה אחרת)". על כך יש להוסיף את דבריו של פרופ' גבריאל הלוי בסיפרו **תורת דיני הראיות** חלק
21 ד' עמ' 268, לפיהם ככלל הלקוח עצמו אינו זכאי להסתיר את המידע אך משום שמסר את המידע
22 קודם לכן לעורך דין. לו היה גם הלקוח נהנה מן החסיון, היה עורך הדין משמש מקלט מפני חובת
23 מסירת האמת בבית המשפט. "ייחסי האמון שבין הלקוח לעורך דינו אינם נפגעים, כאשר הלקוח הוא
24 אשר מעיד בבית המשפט או נחקר בידי גוף החקירה הרלוונטי, על כן אין תכליתו של חסיון עורך דין
25 – לקוח מקיפה גם את הלקוח. בהתאם לכך, הנהנה מן החסיון הוא עורך הדין בלבד, ואילו לקוחו
26 כפוף לחובת מסירת האמת ללא קשר ליצוגו בידי עורך דין".
27
28 הדברים שהוחלפו בין לקוח לעורך דינו עשויים להיות חסויים מטעם אחר, כגון שמדובר בהכנה
29 להליכים משפטיים, או במו"מ לפשרה, אבל ככלל אני דוחה את טענת המבקשת, כאילו סעיף 48
30 לפקודת הראיות נותן לה חסיון מפני גילוי עובדות ומסרים שמסרה לעורך דינה, ושעורך דינה מסר
31 לה. זאת בניגוד להשקפתו של כב' השופט שילה.
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 15536-12-16 אלבין נ' עדן ואח'

תיק חיזוני : מספר תיק חיזוני

- 1 השאלה העקרונית הזו למעשה אינה רלוונטית במקרה זה, משום שבניגוד לטענת המבקשת, המבקשת
 2 ויתרה למעשה על חסיון עורך דינה. כך, כאשר טענה בבקשה לבית המשפט שעורך דינה הקודם, שאת
 3 ההתכתבויות איתו היא מבקשת שלא לגלות, עומד להעיד מטעמה בתביעה. אין ספק, שאם עורך דינה
 4 הקודם של המבקשת יעיד בבית המשפט, הוא יעיד על ההתקשרות והמידע שהוחלף בינו לבין
 5 המבקשת. כעדות מידיעה אישית, אין ערך לעדותו אלא באשר למה שעשה כעורך דין עבור המבקשת
 6 בעניין זה. במצב שבו עורך דין מעיד מטעם המבקשת, הוא יידרש למסור את מלוא המידע העובדתי
 7 הידוע לו באותו עניין במסגרת חקירתו (רע"א 50/66 קלבר נ' קרן, פ"ד כ (2) 1966).
- 8
- 9 יתר על כן, המבקשת אמרה במפורש, שהיא ויתרה על חסיון במספר מייילים ספציפיים בינה לבין עורך
 10 דינה. אין ויתור חלקי. אם הלקוח מתיר להוציא אל פני השטח חלק מהמגעים והמסמכים שהוחלפו
 11 בינו לבין עורך דינו, אין הוא יכול לומר שדי לו בכך, וכל השאר חסוי. משגילה טפח, רשאי הצד שכנגד
 12 לבוא ולגלות טפחיים (רע"א 44/61 אהרון רובינשטיין ושות' בע"מ נ' מפעלי טקסטיל נצרת בע"מ
 13 (1961); תיק פלילי 6089/84 מדינת ישראל נ' ליפסקי (1984)).
- 14
- 15 על כן, אילו החליט בית המשפט על גילוי המסמכים, לא היתה זו שגיאה, ולא היה זה בניגוד לסעיף
 16 48 לפקודת הראיות. בית המשפט לא החליט על גילוי המסמכים, אלא קבע שיעיין בהם קודם. מן
 17 הסתם מטרת העיון היא לסנן את ההתכתבויות, כך שרק ההתכתבויות הרלוונטיות יגולו, ואילו
 18 התכתבויות שאינן רלוונטיות לשאלות השנויות במחלוקת, יישארו חסויות. לא מצאתי פגם
 19 בהתנהלות דיונית זו של בית המשפט קמא.
- 20
- 21 על כן אני דוחה את הבקשה לרשות ערעור. המבקשת תשלם למשיבים הוצאות הבקשה בסך 5,850 ₪.
 22 המזכירות תעביר למשיבים סכום זה מתוך הערבוך שהופקד, ותחזיר למבקשת את היתרה.
- 23
- 24 ניתנה היום, ה' טבת תשע"ז, 03 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.
- 25

דר' מנחם רניאל, שופט

26
27